

 NANMEEBOOKS

นี่คือเรื่องราวที่ว่า
ฉัน กลายเป็นพี่สาวของฉันได้อย่างไร

SCARLET AND IVY

คู่แฝดปริศนา

เล่ม 1

แฝดผู้สาบสูญ

THE LOST TWIN

SOPHIE CLEVERLY เขียน

รุ่งอรุณ สัมปชลิต แปล

SCARLET AND IVY

ดอกไม้ปริศนา

เล่ม 1

แฝดผู้สาบสูญ

THE LOST TWIN

SOPHIE CLEVERLY เขียน

รุ่งอรุณ สัมผัสชลิท แปล

 NANMEEBOOKS

Scarlet and Ivy 1: The lost twin
คู่แฝดไขปริศนา เล่ม 1 แผลผู้สาบสูญ

Sophie Cleverly เขียน
รุ่งอรุณ สัมปชลิต แปล
ธิติมา สัมปชลิต บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2558

ราคา 185 บาท

Originally published in English by HarperCollins Publishers., Ltd. under the title:
Scarlet and Ivy: The lost twin © Sophie Cleverly Edwards 2014
Translation © translated under licence from HarperCollins Publishers., Ltd.
The author/illustrator asserts the moral right to be identified
as the author/illustrator of this work
Thai translation copyright © 2015 by Nanmeebooks Co., Ltd.
Thai translation rights arranged with HarperCollins Publishers., Ltd.
Through Tuttle-Mori Agency Co., Ltd.
All rights reserved

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2558: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เคลเวอร์ลี, โซฟี.

แผลผู้สาบสูญ. -- (ชุด คู่แฝดไขปริศนา). -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์, 2558.
232 หน้า.

1. นวนิยายอังกฤษ. I. รุ่งอรุณ สัมปชลิต, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

823.914

ISBN 978-616-04-2956-1

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสกลย์วัฒนา • รองกรรมการผู้จัดการ คิม จงสกลย์วัฒนา • ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ รัตวี สังสฤกษ์
• ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา • หัวหน้าบรรณาธิการ อาจารย์ สุทธิโรจน์ • บรรณาธิการเล่ม ณัฐชา กฤตนิรติชัย • หัวหน้า
พิสูจน์อักษร ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษร ศิรลยา ชุนทอง • ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา เสงส์รงค์ • ผู้ช่วยจัดการกอง
ศิลปกรรม สุนันท์ เพชรขาว • ออกแบบปก พิมพ์พิศ คุรุธรรมณัฐ • กราฟิก สุปรานี อกภัยแสน • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี
พรหมเทพ • ประสานงานการผลิต นิตยาทิพย์ กลีสิทธิ์

เพลตที่ ปรกนก พรเพรส โทร. 0-2876-2142 พิมพ์ที่ พิมพ์ดี โทร. 0-2401-9401

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

คุณเคยได้ยินเรื่องราวลึกลับเกี่ยวกับฝาแฝดบ้างหรือเปล่า อย่างเช่นเรื่องที่ว่าฝาแฝดบางคู่สื่อความรู้สึกถึงกันได้ตลอดเวลา ชอบสิ่งของเหมือนๆ กัน ทำท่าทางคล้ายๆ กัน หรือว่าหากฝาแฝดคนใดคนหนึ่งจากไปก่อน วิญญาณของเขาหรือเธอก็มักจะยังวนเวียนอยู่ใกล้ๆ คู่แฝดของตน

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้เกี่ยวกับความสยองขวัญส่นประสาทของวิญญาณคู่แฝด แต่เรื่องราวที่สองสาวฝาแฝดคู่นี้ต้องเผชิญก็ลึกลับไม่แพ้กัน สการ์เลตกับไอวีเกรย์ เป็นฝาแฝดเหมือน รูปลักษณ์ภายนอกของพวกเธอเหมือนกันทุกประการ แตกต่างกันเพียงลักษณะนิสัยเท่านั้น สการ์เลตกล้าแสดงออก ตรงไปตรงมา และเจ้าปัญหาหาหน่อยๆ ในขณะที่ไอวีขี้อายและเรียบร้อย สองสาวสนิทสนมและอยู่เคียงข้างกันมาตั้งแต่เล็กจนโต แต่เมื่อสการ์เลตต้องแยกจากไปเข้าเรียนในโรงเรียนประจำที่ไอวีสอบเข้าไม่ได้ ทุกอย่างก็เปลี่ยนไป หลังจากนั้นไอวีได้รับข่าวร้ายว่าพี่สาวของเธอเสียชีวิตกะทันหันและเธอต้องไปเข้าเรียน "แทนที่" สการ์เลต การค้นหาความจริงในโรงเรียนประจำสุดลึกลับจึงเริ่มขึ้น

แฝดผู้สาบสูญ คือวรรณกรรมเยาวชนเล่มแรกในชุด **คู่แฝดไซปริศนา** ที่จะพาคุณไปไขความลับแสนอันตรายในโรงเรียนรูกูด ร่วมเอาใจช่วยไอวีผู้แสนขี้อายให้สวมรอยเป็นสการ์เลตผู้ห้าวหาญได้แนบเนียน และขอให้เธอได้รับความกล้าของพี่สาวมา เพราะเธอจะต้องอาศัยความกล้าหาญอย่างมากหากต้องการค้นพบความจริงที่ซ่อนอยู่...ความจริงอันน่าตกตะลึงเกี่ยวกับโรงเรียนนี้ พี่สาวของเธอ และตัวเธอเอง

นานมีบุ๊คส์

แต่พ่อกับแม่ ผู้ทำให้ทุกอย่างเป็นไปได้
แต่เอ็ด เรามีทุกอย่างให้ตั้งตารอ

บทที่หนึ่ง

นี่

คือเรื่องราวที่ว่าฉันกลายเป็นพี่สาวของฉันได้อย่างไร
ฉันได้รับจดหมายฉบับนั้นในวันที่หนึ่งกันยายน ฉันจำได้เพราะ
วันนั้นเป็นวันหลังวันเกิดปีที่สิบสามของเรา วันเกิดปีที่สิบสามของฉัน วันเกิดแรก
ที่ฉันไม่ได้อยู่ร่วมกับสการ์เลต พี่สาวฝาแฝดของฉัน

ฉันตื่นนอนและเดินลงไปตามบันไดเวียนของบ้านป่าฟิฟพลางสุดกลืน
เบคอนทอดไปด้วย พระอาทิตย์ยามเช้าตรู่ช่วยให้อากาศอุ่นขึ้น วันนี้จะเป็น
วันที่ดี

ฉันสังเกตเห็นมันขณะเผลอจากเงาบันไดเข้าไปในโถงทางเดินที่มีแสงแดดส่อง
ของจดหมายของหนึ่งวางอยู่บนพื้นหิน

ฉันคิดอยู่ครู่หนึ่งว่านั่นอาจเป็นการเตือนวันเกิดย้อนหลัง การ์ดใบเดียวที่ฉัน
ได้รับในปีนั้นคือการตักจากป่า และพอฉันมองดูชื่อเดียวโดดๆ ที่เขียนอยู่บนซองแล้ว
ก็เจ็บปวดเกินกว่าจะพูดออกมา แต่เมื่อหยิบซองนั้นขึ้นมา ฉันรู้สึกว่ามันเหมือน
จดหมายมากกว่า

สการ์เลตชอบส่งข้อความลับถึงฉันเสมอ แต่เธอปิดผนึกจดหมายแบบ

ลวกๆ เสียจนแค่หายใจรดก็เปิดออกแล้ว จดหมายฉบับนี้ปิดผนึกแน่นหนาและประทับตราครั่ง ฉันพลิกดู เห็นว่าจำหน้าถึงป่าของฉัน *ฉันควรเปิดดู* ฉันคิด ป่าฟิฟี่ไม่ว่าอะไรถ้าฉันจะอ่านจดหมายของป่า อันที่จริงแล้วฉันต้องคอยอ่านเป็นประจำ ไม่อย่างนั้นป่าจะปล่อยให้จดหมายสุ่มเป็นกองในโถงทางเดิน

ฉันเข้าไปนั่งเก้าอี้ถนอแน่นตัวหนึ่งในห้องครัว ฉันมองดูตราประทับบนซองชัดๆ ตราเป็นรอยนูนสีดำรูปนกบนยอดต้นไม้ มีคำว่า "โรงเรียนรูกวูด" ประทับอยู่ข้างใต้ด้วยหมึกสีเข้ม

โรงเรียนรูกวูด โรงเรียนของสการ์เลต ทำไมพวกเขาถึงเขียนมาหาป่าฟิฟี่ ฉันสอดมิดเห็นแผนที่หยิบมาจากลิ้นชักเข้าไปตามปากซอง

มิสซิสฟิฟี่ เกรกอรี่

แบล็กเบิร์ดคอตเทจ

แบรมลีย์ฮอลล์

30 สิงหาคม ค.ศ. 1935

เรียนมิสซิสเกรกอรี่

ในฐานะที่คุณเป็นผู้ปกครองของไอวี เกรย์ ผมจึงขอแจ้งให้ทราบว่าเนื่องจากเรื่องโชคร้ายเมื่อเร็วๆ นี้ โรงเรียนของเราจึงมีที่ว่างหนึ่งที่และหลานสาวของคุณได้รับสิทธิ์นั้น พ่อแม่ของเธอได้ชำระค่าเล่าเรียนครบแล้ว เธอมีกำหนดเข้าเรียนเร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ เราจะส่งครูท่านหนึ่งไปรับเธอและอธิบายรายละเอียดต่างๆ เมื่อไปถึง

ด้วยความนับถือ

เอดการ์ บาร์โทโลมิว (อาจารย์ใหญ่)

ฉันโยนจดหมายลงรากับมันใหม่นี้ พวกเขาพูดถึงความตายของพี่สาว ฉันว่าเป็น "เรื่องโชคร้าย" จริงๆ หรือ

ฉันนั่งจ้องจดหมาย คำถามต่างๆ แล่นเข้ามาในหัว ด้วยเหตุผลบางอย่าง โรงเรียนรุกรูต้องการฉัน แผลผู้ไม่ดีพอ แน่นอนว่าพวกเขาจะรับใครก็ได้ในบรรดาเด็กผู้หญิงอีกหลายร้อยคน ทำไมถึงเป็นฉัน

ตอนนั้นเองที่ฉันสังเกตว่ากลืนเบคอนทอดกลายเป็นกลืนเบคอนไหม้ไปเสียแล้ว ฉันลุกพรุดวิ่งไปที่เตาเหล็ก โบกควันออกจากใบหน้า สายเกินไปแล้ว เบคอนถูกฉาปนกิจเรียบร้อยแล้ว

ป่าฟิบีคงออกไปเดินเล่นที่ไหนสักแห่งตอนทำอาหารอยู่ เรื่องนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ ฉันเหลือบมองไปนอกหน้าต่างห้องครัวและเห็นบ้านั่งอยู่บนม้านั่งในสวน มือประสานบนตัก สีหน้าเหม่อลอย สามิของป่าฟิบีตายในสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ทิ้งไว้เพียงห้องทำงานที่เต็มไปด้วยหนังสือและเงินบำนาญก้อนเล็กๆ ให้ป่า ตั้งแต่ นั้นมาป่าก็ไม่ค่อยเหมือนเดิม

ฉันคว่ำจดหมายออกไปข้างนอก ป่าไม่ได้หันมาแม้ว่าเสียงฝีเท้าย่างกรวดของฉันจะบอกว่าฉันอยู่ตรงนั้น ป่าเฝ้ามองปลาทองในสระ ระลอกคลื่นเล็กๆ ม้วนตัวขณะพวกมันผลุบโผล่ขึ้นมาบนผิวน้ำจากนั้นก็พุ่งออกไป เกล็ดสีทองสะท้อนแดดระยิบระยับ

"ป่าฟิบีคะ"

"อ้อ โอวี" ป่าตอบ เงยหน้าขึ้นกะพริบตาให้ฉัน จากนั้นก็หันกลับไปเพ่งมองน้ำในสระ "ป่าไม่เห็นว่าคุณมา"

"มีจดหมายถึงป่าคะ จาก --" ฉันเอ่ย แต่ป่าขัดจังหวะ ดูเหมือนจะไม่รู้ตัวว่าฉันพูดอยู่

"สการ์เลตรักปลาพวกนี้สินะ ป่าจำได้ว่าตอนพวกหลานยังเล็ก เขาเคยคุ้ยเข้าข้างสระ ทำหน้าทำตาใส่เงาสะท้อนของตัวเอง เขาพูดเสมอว่ามันเหมือนฝาแฝดอีกคน แค่วกเปี้ยกยิ่งกว่าหลาน"

ฉันยิ้มเจื่อนๆ สการ์เลตเป็นแบบนี้ทั้งปี เธอล้อเลียนทุกคน โดยเฉพาะ